

Рекомендації для батьків на тему:

“Дитина кусається: чому це відбувається і що з цим робити”

Звичка кусатися — дуже поширена проблема у дітей, починаючи з піврічного віку аж до молодшого віку. Зазвичай дитина починає кусати груди його мами, якщо йому недостатньо молока або якщо молоко туго йде. Пізніше, після появи перших зубів, дитина починає із захватом вгризатися в іграшки, брязкальця — у нього ниють і сверблять ясна, і так він полегшує роздратування.

У перерахованих вище випадках зі звичкою дитини кусатися можна впоратися. Необхідно прослідкувати, щоб вона була сита, зручно прикладена до грудей. Під час прорізування зубів можна скористатися спеціальними гелями для ясен, і дати дитині іграшки, призначені для гризіння — так звані прорізувачі.

У дітей двох-трирічного віку пристрась до укусів може проявитися вже як одна із соціальних навичок. Таким чином дитина намагається відповісти на образи ровесникам — вона не просто б'ється, вона дряпається і кусається.

Під час активної гри з однолітками укус може бути наслідком перезбудження або стресу (у малюка забрали іграшку, або сміються над ним, або ігнорують в колі інших дітей). Кусаючи ж дорослих, дитина привертає до себе увагу — в такому віці їй ще все одно залучати позитивні або негативні емоції батьків, їй просто необхідно бути в центрі уваги. Це не означає, що у дитини є якийсь дефект розвитку — до вступу в садок більшість діток вже навчаються висловлювати свої почуття більш визнаними в суспільстві способами.

Іноді у звичці дитини кусатися побічно винні батьки. Під час гри з малюком акуратно покусуючи його пальчики, п'ятки, ви показуєте йому, що укус — це засіб виразити свою любов, і надалі він буде кусати вас та інших дітей, відчуючи позитивні емоції.

Якщо ваша дитина почала кусатися, постарайтеся приділити їй більше уваги, і спокійно розкажіть, як вам боляче, неприємно і образливо від її укусів.

Більш складна ситуація може виникнути, якщо дитина кусається в дитячому колективі. Найчастіше педагогічний склад ясел або садка не встигає встежити за маленькими «гризунами», або ще погіршують ситуацію, сильно караючи дітей за такий прояв емоцій.

Якщо на вашу дитину часто надходять скарги від вихователів та інших батьків — почніть з бесіди з дитиною. Постарайтеся з'ясувати причини такої поведінки. Якщо насправді, як вважають психологи, укуси в садку — наслідок стресу від перебування в недружньому дитині колективі — можливо, вам доведеться задуматися про зміну садка або ясел. Якщо немає можливості для таких радикальних заходів — постарайтеся на якийсь час скоротити термін перебування дитини в садочку, забирайте її з полудня, хоча б кілька днів. Можливо, це різко скоротить кількість суперечок і сварок з іншими дітками, і стрес малюка розвіється за рахунок більшого за часом спокійного перебування вдома, з близькими.

Крім надто напруженого графіка або конфлікту в колективі, причиною може стати й домашній стрес, наприклад, якщо у дитини з'явився братик чи сестричка, якщо батьки сваряться або розійшлися, якщо самотня раніше мама (тато) вийшла заміж (одружився) вдруге. Постарайтеся відстежити джерело стресу дитини, спілкуйтеся з нею на рівних якомога частіше, пояснюйте, чому боляче і образливо, коли тебе кусають, хваліть за кожен раз, коли він міг когось вкусити і не кусав.

Якщо вашого малюка кусають в групі ясел або дитячого садка — постарайтеся з'ясувати обстановку в групі. Може він занадто боязкий і сором'язливий з іншими дітьми і тому є об'єктом нападок. Можливо, ви віддали дитину в більш старшу за віком групу? Рік різниці в садку — це дуже велика вікова дистанція, дитина може соромитися і боятися більше старших дітей.

Буває ж, що об'єктом укусів стає не сором'язливий, а навпаки занадто активна або агресивна дитина — у такому випадку знову ж таки постарайтеся з'ясувати, з якої причини ваш малюк так провокує інших дітей.

У кожному разі, укуси в дитячому колективі не є наслідком якогось ментального захворювання дитини. Але якщо ви впевнені, що стрес у житті малюка відсутній, що він не дуже перевантажений, що у нього дружній колектив ровесників і знають й уважні вихователі, а він продовжує кусатися — можливо, вам варто відвідати дитячого психолога. Він допоможе розібратися в більш глибоких і прихованих причини такої поведінки.

